

Šiame
numeryje
skaitykite:

2 psl.

Prosenelių kraštą
garsina vaikaitis

3 psl.

Ledo šaltyje glūdi jo
kūrėjų šiluma ir meilė

4-5 psl.

Jiems birželis —
neeilinių gimtadienių
mėnuo

6 psl.

Dažniausios melžimo
klaidos

7 psl.

Pirmosios ūkininkų
kooperatinės pieninės

Lietuvos pieno ūkis
Europos Sąjungoje —
16-oje vietoje

8 psl.

Lietuvos galiūnų
varžytuvėse —
legendinio Džiugo
rungtys

Klaipėdoje vasaros ledu
maratoną pradėjo
Karkadienio šventė

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Gegužė — ypatingai džiugi sūriui DŽIUGAS

Daugelio šalies ir tarptautinių maisto pramonės parodų dalyviui ir nugalėtojui kietajam sūriui DŽIUGAS, kurį gamina darbštūs ir sumanūs „Žemaitijos pieno“ sūrininkai, šių metų gegužę paženklinata išskirtiniais apdovanojimais, pelnytais Briuselyje ir Sanchajuje.

Aukso žvaigždės sužibo Briuselyje

Antrą kartą Briuselyje — 2011-aisiais ir šiemet — įvykusiame konkurse „Superior taste AWARD“ DŽIUGAS už pirmąją išpūdį, skonį, kvapą, tekstūrą ir išvaizdą gavo dviejų aukso žvaigždžių įvertinimą iš trijų galimų.

Konkursą, kuriame dalyvauja viso pasaulio maisto ir gėrimų gamintojai, kasmet rengia Tarptautinis skonio ir kokybės institutas iTQI (International Taste and Quality Institute), įvertinantis išskirtinio skonio maisto produktus.

Šio instituto nepriklausomą ir autoritetingą komisiją sudaro di-

džiausių Europos ir kulinarijos somelijė institucijų nariai, virtuvės vadovai, maisto ekspertai.

Produktas vertinamas aklaui, t.y. nežinant jo pavadinimo, gamintojo, pakuotės. Todėl dvi auksinės žvaigždutės, sužibusios virš kietojo sūrio DŽIUGAS, įrodo, kad su kaupu pasiteisino įmonės kokybės kontrolės strategija, gamybos tradicijų laikymasis taip pat atkaklus ir darnus kolektyvo darbas.

Tai stiprina pasitikėjimą žemaičių bendrove, kelia jos reputaciją ir skatina vartotojus nuolat rinktis „Žemaitijos pieno“ produktus.

Per vieną mėnesį — du prestižiniai tarptautiniai apdovanojimai kietajam sūriui DŽIUGAS — didžiulis darbščių ir sumanių „Žemaitijos pieno“ sūrininkų įvertinimas.

Pirmieji — Azijos žemyne

„Žemaitijos pienas“ gegužės 7-9 dienomis Kinijoje kartu su kitomis mūsų šalies įmonėmis dalyvavo didžiausioje maisto pramonės ir gėrimų parodoje Azijos regione „SIAL China“, kur pristatė kietąjį sūrį DŽIUGAS.

Į Sanchajaus tarptautinį parodų centrą atvyko per 2200 eksponentų iš 90 šalių, o 7 sales iš 16 produktų zonų, kurių ekspozicijų bendrasis plotas — daugiau nei 85 tūkst. kv.m, aplankė apie 46 tūkst. lankytojų iš 100 šalių.

Savo produktus konkursui pateikė daugiau nei 200 gamintojų iš viso pasaulio, tačiau tik 47 gaminiai buvo atrinkti ir nuolatos eksponuojami specialiaje stende.

Tarptautinė ekspertų komisija vertino šių gaminių kokybę, pakuotę, inovatyvumą ir atrinko 10

nominantų, kuriems įteikė apdovanojimus ir diplomus.

Tarp geriausiųjų pelnytai pateko ir „Žemaitijos pieno“ tituluočiausias lietuviškas sūris — DŽIUGAS, įvertintas „SIAL Innovation 2013 Grand Prix“. Tokio apdovanojimo Azijos žemyne dar nėra pelnysiu, o viena mūsų šalies maisto pramonės įmonė!

DŽIUGADIENIS Sūrio DŽIUGAS namuose

Negirdėta neregėta šventė — DŽIUGADIENIS — gegužės 8-ąją, per Džiugo vardadienį, įvyko naujai duris atvėrusiuose DŽIUGO namuose Telšiuose, surengiant pirmąjį sūrio DŽIUGAS sertifikavimą.

Tai šeštieji tokie namai Lietuvoje — net keturi jų įsikūrę Vilniuje, o vieni — uostamiestyje.

(Nukelta į 2 psl.)

20-asis „Žemaitijos pieno“ gimtadienis

„Žemaitijos pienas“ savo veiklos istoriją skaičiuoja nuo 1924-ųjų, kai vaizdingos gamtos apsuptyje Žemaitijos sostinėje pradėjo veikti Telšių pieninė. Bėgant metams pieninėje vyko nemažai permainų — keitėsi vadovai, didėjo darbų mastas, gaminamų produktų įvairovė. 1986 m. gruodžio mėnesio pabaigoje įmonei pradėjo vadovauti Algirdas Pažemeckas. Nuo pat pirmųjų darbo dienų šis vadovas stiprino įmonę, dirbo sąžiningai ir atsakingai. Todėl jo ir suburtos komandos dėka šiandien „Žemaitijos pienas“ — viena didžiausių šalies pieno perdirbimo ir pieno produktų gamybos įmonių šalyje.

(Nukelta į 2 psl.)

Brangūs darbuotojai,

Akimirksniu praskriejo 20-metis, kuris buvo kupinas prasmingų darbų, dosnus laimėjimų. Dėkoju visiems, kurie drauge kuria, padeda siekti kuo geresnių rezultatų. Nuoširdžiai linkiu, kad ateinantis laikas dovanotų įdomius sumanymus, visokeriopą gerovę, asmeninę laimę, veržlumą, įgyvendintų Jūsų viltis ir troškimus!

Algirdas Pažemeckas
„Žemaitijos pieno“ Valdybos pirmininkas

Pirmininkavimo ES Tarybai svečiai vaišinsis sūriu DŽIUGAS ir kitais gardumynais iš Žemaitijos

(Skaitykite 2 psl.)

„Žemaitijos pieno“ bendrovės Sūrio DŽIUGAS namai vadybininkas Romas Jarulaitis ir Užsienio reikalų ministerijos Pasirengimo Lietuvos pirmininkavimui ES Tarybai departamento direktorius Julius Pranevičius po sutarties pasirašymo.

Gegužė — ypatingai džiugi sūriui DŽIUGAS

(Atkelta iš 1 psl.)

Sūrio DŽIUGAS namai Žemaitijos sostinėje — tarsi simbolinė duoklė mitologiniam Telšių miesto įkūrėjui milžinui Džiugui, kurio vardu pavadintas sūris dabar garsina žemaičių sūrininkus ir visą kraštą Lietuvoje ir plačiame pasaulyje.

Sūrio DŽIUGAS namuose rasite ne tik įvairaus brandinimo kietojo sūrio DŽIUGAS, kuris jau ketvirtus metus Lietuvos prekybos įmonių asociacijos konkurse pirkėjų pripažintas populiariausia preke, bet ir pasigardžiuosite kava, pikantiškais saldinais, pyragu, užtepėlėmis, paplotėliais, naujais ledais su sūriu DŽIUGAS, riešutiniu, derančiu su DŽIUGO vynu ar bičių pikio trauktine...

O jei gyvenate ne Vilniuje, Klaipėdoje ar Telšiuose — nenusiminkite, užsukite į virtualius Sūrio DŽIUGAS namus www.dziugashouse.lt. Šioje virtualioje parduotuvėje rasite ne tik sūrio DŽIUGAS, bet ir sužinosite visas naujienas.

Pirmininkavimo ES Tarybai svečiai vaišinsis sūriu DŽIUGAS ir kitais gardumynais iš Žemaitijos

Užsienio reikalų ministerija birželio 7 dieną pasirašė paramos sutartį su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Oficiali pirmininkavimo partnerė neatlygintinai teiks kietąjį sūrį DŽIUGAS, jogurtą „Dobilas“, varškės sūrelius „Magija“ ir užkandžius „Rambyno snack“.

Vieninteliu lietuvišku sūriu DŽIUGAS, pelnysiu 20 tarptautinių įvertinimų ir apdovanojimų, bei kitais bendrovės produktais Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai laikotarpiu bus vaišinami ne tik į Lietuvą atvyksiantys aukšto rango ES pareigūnai, bet ir žurnalistai bei pirmininkavimo renginiams talkinsiantys savanoriai. Bendrovės produktus svečiai galės paragauti per susitikimų pertraukas bei vakarienių metu Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmuose.

„Džiaugiamės, kad pirmininkavimo renginių dalyviai galės vaišintis kokybiškais lietuviškais produktais. Vertiname verslo paramą ir indėlį, juk visi siekiame bendro tikslo — pristatyti Lietuvą“, — sakė Pirmininkavimo ES Tarybai atstovė spaudai Lietuvoje Rasa Jakilaitienė.

„Labiausiai džiaugiamės galėdami svečiams pasiūlyti kietąjį sūrį DŽIUGAS, įvertintą daugybe apdovanojimų. Jų kolekcija praėjusį mėnesį buvo papildyta dar dviem apdovanojimais iš tarptautinių parodų Briuselyje ir Sanchajuje. Artėjantis Lietuvos pirmininkavimas ES Tarybai — ne ką menkesnis išbandymas. Žemaitijos sūrininkų gaminamą legendinį sūrį DŽIUGAS galės įvertinti ir į pirmininkavimo renginius atvyksiantys užsienio svečiai“, — po sutarties pasirašymo kalbėjo „Žemaitijos pieno“ bendrovės Sūrio DŽIUGAS namai vadybininkas Romusas Jarulaitis.

20-asis „Žemaitijos pieno“ gimtadienis

(Atkelta iš 1 psl.)

Birželio 23-ioji — ypatinga ir įsimintina įmonei. Būtent šią dieną, 1993-aisiais, tuometė sūrių gamykla buvo privatizuota ir Juridinių asmenų registre įregistruota kaip akcinė bendrovė „Žemaitijos pienas“. Palaipsniui įmonė stiprino savo pozicijas rinkoje, gamybos cechuose diegė vis naujas technologijas, apėmė vis didesnį skaičių šalių, į kurias eksportuojama kokybiška ir daugelio pamėgta produkcija. Pagal galiojančią savikontrolės sistemą

įmonėje labai griežtai tikrinama žaliavos kokybė bei gamybos procesai, kruopščiai atliekami pagamintų produktų laboratoriniai tyrimai.

Ši Jubiliejinė sukaktis leidžia trumpam stabtelėti ir atsigręžus atgal pasidžiaugti nuveiktais darbais, pelnytais laimėjimais, įgyvendintais siekiais. Įmonėje gaminami sūreliai bei jogurtas „Magija“, sūriai „Džiugas“, „Jovaras“, „Rambynas“, įvairūs ekologiški „Dobilo“ gaminiai, „Žemaitijos senos tradicijos“ kastinys, „Pik-Nik“ plėšomos sūrio dešrelės bei kiti

pieno produktai pelnė ne vieną šalies bei Tarptautinį apdovanojimą, sukaupė sklidiną kraitį laimėjimų, aukštų įvertinimų. Tai byloja apie įmonėje gaminamą kokybišką, nepriekaištingo skonio produkciją, kurią skanauja ne tik Lietuvos, bet ir užsienio šalių pirkėjai.

20-asis AB „Žemaitijos pienas“ gimtadienis — tai graži sukaktis prieš garbingą įmonės veiklos 90-metį, kuris bus minimas kitąmet.

Aušra Blaževičienė
„Žemaitijos pieno“ komunikacijos vadovė

Prosenelių kraštą garsina vaikai

Kretingiškis Gintaras Žilys — vienas iš lojaliausių pieno ūkių šeimininkų, parduodančių pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Ūkininko iš Darbėnų seniūnijos Žiogelių kaimo pavardė dažnai minima tarp geriausių rezultatų pasiekusių darbštuolių. Jį sutiksi ir ūkininkų pagerbimo šventėse.

2011-aisiais surengtoje geriausių ir lojaliausių „Žemaitijos pienui“ ūkininkų pagerbimo šventėje Klaipėdoje G.Žilio pieno ūkis tarp kitų dešimties įvertintas kaip pasiekęs geriausią produktyvumą, o jo šeimininkas apdovanotas.

Sėkmingi Gintarui buvo ir 2012-ieji. Už tų metų puikius ūkininkavimo rezultatus jis vėl pakviestas į ūkininkų pagerbimo šventę Klaipėdoje. Šįkart atsidadė tarp 10-ies kitų geriausių ūkininkų pagal mažiausią pieno gamybos sezoniskumą. Gintaras neslepia, kad prie visų šių pasiekimų labai prisideda žmona Giedrė. Ji keliai 4 valandą ryto karvių melžti ir dirba be išėginių. Vyrai labiausiai rūpi pašarų ruošimas, kiti žemės ūkio darbai ir visos technikos ūkis, kuriam negali būti kliuvinių.

Žiliai iš pradžių net negalvojo verstis pienininkyste. Atgavę žemę ir atsikėlę gyventi į Gintaro prosenelių tėviškę, jie kaip ir daugelis to krašto ūkininkų vertėsi linininkyste. Bet subankrutavo linų fabrikas ir nebeliko kur produkcijos dėti. Prisiėjo nusipirkti seną fermą ir palengva ją prikelti naujam gyvenimui. Ir šiuo metu atvykus į Žilių ūkį krinta į akis ant fermos kabantis stendas, jog ūkininkai nestovi vietoje ir stengiasi moder-

nizuoti ūkį. Įgyvendinti projektą „Gintaro Žilio pieno galvijų šėrimo modernizavimas“ padeda Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai. Ūkininkai naudojami ir kitomis europinėmis paramomis: dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvose. Žinoma, be europinės paramos būtų daug sunkiau verstis kaime, o šiuo metu, pasak Gintaro, nors ir nėra dideli ponai, gyventi gali. Kaip ir dera, pirmiausia didžiausios investicijos buvo skirtos ūkiui stiprinti ir plėsti, o gyvenamąjį namą rekonstravo palengva.

Šiuo metu Gintaras ir Giedrė laiko 65 piendaves ir 55 telyčias. Iš karvių vidutiniškai per metus melžia po 8,5 t pieno, kurį parduoda „Žemaitijos pienui“.

„Ūkininkų karvių banda kontroliuojama, o piendavės šeriamos visaverčiais pašarais, todėl ir pieno kokybė nepriekaištinga“, — sako „Žemaitijos pienas“ žaliavos pirkimo vadybininkas Aidas Stočkūnas. Gintaras džiaugiasi, kad bendrovė įvertina ūkininkų pastangas. Už kiekvieną aukštos kokybės parduotą pieno kilogramą moka priedą.

Karštoka vasara leido Gintarui laiku baigti šienapjūtę. Prie darbų prikibo ir sūnus Aivaras, šiemet baigęs Aleksandro Stulginskio universiteto pirmą kursą. Tėvas džiaugiasi, kad sūnus pasirinko perspektyvią specialybę, susijusią su atsinaujinančia energetika. Kvalifikuoto jauno žmogaus grįžimo į tėvąnią labai laukia gimdytojai, nes jie savo atžaloje įžvelgia didžiulį kūrybinį užsidegimą ir norą dirbti bei ūkininkauti naujoviškai.

Duktė Akvilė — dar pradinukė.

Gintaras Žilys.

Dešimtmetė mergaitė lanko trečią klasę. Ar ji paseks tėvų pėdomis, dar sunku pasakyti.

Šeimininkams prie darbų labai pagelbsti samdomas darbininkas Jonas. Nors jis miestietis, tačiau dirba ne blogiau už sodžiaus vyrus. Vasara visada įtempta ūkininkams. Pasak Gintaro, reikia ruošti antrai ir trečiai šienapjūtei, žinoma, jei bus gero atlo. Ir karvutės išgenamos į ganyklą, tik melžti parvaromos į fermą. Gerai, kad dalis ūkininkų žemės yra netoliese. O iš viso su nuomojama žeme Žiliai valdo apie 130 hektarų.

Rytais tėvų ir prosenelių sodyboje kalena gandrai. Jau ir gandruiukai snapus kaisioja iš lizdo. Gera gimtajame sodžiuje gyventi, kada jį brangini ir puoselėjai. To negalima nepastebėti pažvelgus į darbštuolį šios žemės Ainį Gintarą.

Algirdas Dačkevičius

Gera gyventi rekonstruotoje sodyboje, kurioje tarsi jaučiamas trijų kartų prabėgusio laiko aidas.

Ledo šaltyje glūdi jo kūrėjų šiluma ir meilė

Pabaiga (Pradžia Nr.5)

Birželį „Klaipėdos pieno“ inžinierė technologė Virginija Vaitkuvienė šventė gražią gimtadienio sukaktį. Įspūdingiausi ir kūrybingiausi jos gyvenimo metai susieti su „Klaipėdos pienu“. Čia prabėgo net 27-eri metai, paženklininti ieškojimais, atradimais ir puikiais įvertinimais. Virginijos veikla neatsiejamai persipynusi su viso kolektyvo darbais ir užmojais, todėl jos prisiminimuose atgyja kombinato istorija, su ją kūrusiais žmonėmis, geriausių sprendimų, tobulinant valgomųjų ledų kūrimo procesą, ieškojimais ir kitais tuomečiais iššūkiais.

Iš Danijos atvykęs montavimo darbų priežiūros specialistas išmokė mus ne tik montuoti vamzdynus darant „besiūlius“ sujungimus, bet ir valdyti modernų ledų mišinių paruošimo įrengimų kompleksą. Tokio dalyko, kai teisingas ir nuoseklus komponentų sudėjimas, jų mechaninis-terminis apdorojimas nepertraukiamame cikle ir automatinis valdymas garantuoja stabilius parametrus ir užtikrina ledų kokybę ne tik mikrobiologiniu požiūriu, bet sudaro prielaidą tolygiai ledų struktūrai išgauti frizeravimo metu, savo ledų gamybos ceche mes neturėjome.

Stebint specialistui iš Danijos, 1997 m. gegužės 2 d. išvirts pirmasis ledų mišinys, kurio gamybos procesą savarankiškai atliko aparatininkai Remigijus Pašilis ir Nijolė Kasmauskienė. Nuo tos dienos vėl galėjo pradėti sukurti „senutė“ ROLO ir gaminti ledus ant pagaliuko, o darbai toliau tęsėsi prie kompleksinės „Extrusion“ linijos paleidimo. Buvo dirbama neskaičiuojant valandų ir aukojant šeštadienius.

Nepamenu, kad ką nors būtų reikėję ilgai įkalbinėti — visi dirbo su noru, nes buvo įdomu. Šeštadieniais po tradicinių pietų valgykloje vykdavo gamybiniai pasitarimai. Juose buvo numatomi visi ateinančios savaitės darbai. Tuomet daug išmonės ir kantrybės turėjo parodyti techninių tarnybų specialistai: Viktoras Jurjonas, Irmantas Viskontas, Osvaldas Pilybas, Vytautas Praleika, Valdas Kimtys, Albertas Jonaitis. Vyriausio inžinieriaus Napoleono Petravičiaus dėka buvo sutelktos visos gamybininkų pajėgos ir dar liepos mėnesį pirkėjus pasiekė: „Silvestras“, „Fantastika“, „Afrika“, „Madona“, „Kriu kriu“, ir svarbiausia — „Princesė“ ir „Spragtukas“ — pirmieji ledai vafliuose puodeliuose, kurie buvo supakuoti į polipropileno plėvelę.

Tai buvo valgomųjų ledų cecho atgimimas, kurį reikėjo toliau auginti ir puoselėti. Pajutome, kad

ne ką mažiau nei įrengimai gamybos sėkmę lemia nuolatos dirbantys žmonės. Pamažu nusistovėjo gamybininkų gretos: cechui vadovavo Lina Paulavičienė, darbo patirties įgavo meistrai: Valija Mažeikienė, Lidijs Rutkienė, Aušra Bružienė, Rasa Vitkutė, Reda Krapavickienė, Virginija Bakšienė, šaltkalviai-derintojai: Valdas Kimtys, Remigijus Pašilis, Tomas Galdikas, Albertas Jonaitis, aparatininkės Nijolė Kasmauskienė, Aldona Vidmantienė, produkcijos kokybę kontroliavo Birutė Tautkienė, Irena Stirbienė.

1998 m. pradėjau dirbti vadybininke gamybai ir tiekimui. Buvo atsakinga už maistinių ir pakavimo medžiagų pirkimą, jų pasirinkimą ir pritaikymą gamyboje. Iki tol buvęs centralizuotas medžiagų tiekimas iš „Žemaitijos pieno“ pradėjo strigtį, nes atsirado specifiniai dalykai, kurie būdingi tik ledų pramonei. Tuo laiku teko daug kartų dalyvauti parodose Lietuvoje, Rusijoje, Kazachstane, eksponuojant produkciją, lankytis tarptautinėse maisto ingredientų parodose Vokietijoje, Danijoje, Prancūzijoje, pasirenkant maisto priedus ledų gamybai vystyti. Atsiradus galimybei, buvau išvykusi mokytis į Daniją „Danisco Cultor“ kompanijos rengiamus ledų gamybos technologijos kursus.

Nuo 2002 m. pradėjau dirbti inžinierė technologė. Reikėjo suformuoti tokį gaminamų produktų asortimentą, kuris būtų patrauklus vartotojui, atitiktų technines mūsų turimos įrangos galybes ir būtų ekonomiškai naudingas įmonei. Labai vertiname ledų pardavimais užsiimančių žmonių nuomonę. Naujus produktus kūrėme patys gamybininkai ir gaminome pavyzdžius pagal komercijos darbuotojų pateiktus pasiūlymus. Visų nuomonė vieningai sutapo dėl naujos vaisinių ledų gamybos technologijos, kuomet pagaminome

braškinius ir apelsininius ledus „Aliaska“. Po to gimė Klaipėdos miesto 750-ųjų metų gimtadieniui skirti ledai „Junga“, kurie gyvuoja iki šių dienų ir džiugina dideliais pardavimais. Mūsų valgomųjų ledų gamybos asortimente iki šiol be pakeitimų yra ledai — „veteranai“ tarp plokščių vaflių „Kriu kriu“, kuriems jau 16 metų. Šie ledai populiarumą pelnė dėl linksmo vaikiško pakuotės dizaino ir originalios formos. Tokios formos ledus gaminame vieninteliai Lietuvoje.

Tradiciniai valgomieji ledai vafliuose puodeliuose visada buvo paklausiausi ledai Lietuvos rinkoje. Teko išbandyti keletą pavadinimų variantų, bet įmonės ledų lo-

Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorei Rigidai Banienei (kairėje) apie ledų gamybą pasakojo įmonės inžinierė technologė Virginija Vaitkuvienė ir gamybos viršininkė Aušra Bružienė.

gotipas BALTOJI VARNELĖ pasufleravo tinkamiausią ledų vafliuose puodeliuose pavadinimą. Nuo 2007 metų BALTOSIOS VARNELĖS vardu pavadinti ledai išlaiko klasikinio plombyro gamybos tradicijas, kuomet gamyboje yra naudojama šviežia grietinė ir natūralus pienas. Prie kreminės konsistencijos vanilinio plombyro ledų sėkmingai pridurinti daug vaisių turintys kivių ir miško uogų įdarai bei subtilus kavos skonis.

Norint lygiuotis į pasaulinius ledų gamintojus, svarbu savo asortimente turėti išskirtinę glaistytų ledų grupę. Kurį laiką tokie ledai buvo ESKIMO, tačiau jų pavadinimas daugiau bendrinis, nusakantis gaminamų ledų tipą, nes iš istorijos žinoma, kad 1919 m. amerikietis Cristian Nelson sukūrė šokoladu glaistytų ledų receptą, kurį pavadino „eskimo pyragaičiu“. Mums norėjosi sukurti savo ledų liniją, kurios gaminiai būtų gaminami iš natūralios pieno žaliavos ir turėtų originalų pavadinimą.

Nuo 2007 metų, užpatentavus DIONE ledų pa-

Virginijos Vaitkuvienės kabinete telpa „Klaipėdos piene“ gaminamų ledų istorija.

vaadinimą, prasidėjo kūrybos procesas. Per 6 metus sukurta 26 skirtingų rūšių ledų kompozicijų, kurios buvo nuolat tobulinamos, o keturios iš jų, nepateisinusios lūkesčių, išimtos iš asortimento. Dabar ledų mėgėjams galime pateikti keturių rūšių DIONE ledus, glaistytus belgišku šokoladu, ledus išdozuotus į vafliinius ragelius ir pamerktus į pieninį šokoladą su lazdyno riešutais, patrauklias 1000 ir 600 ml talpos šeimynines dėžutes, kuriose dailiomis „roželėmis“ įsukta ledų ma-

zuoti gamybos plėtros, įgyvendinant naujų gaminių ir tobulinti technologinių procesų, jei ne 2010 metais sumontuota nauja ledų gamybos linija „Straightline“. Kompleksinės linijos techninės galimybės leido mums papildyti asortimentą įvairesnėmis ledų formomis: suformuoti ledų batonėlius, išdozuoti ledų masę į vafliinius ragelius ir viršūnę apglaistyti, pagaminti mažutes ledų porcijas mini rageliuose. Džiaugiamės, kad pavyko liniją pritaikyti ir varškės desertų gamybai, kurie tapo populiarius ne tik Lietuvoje, bet sėkmingai eksportuojami į JAV, Vokietiją, Latviją, Kaliningradą.

Gamybininkų grandis yra mažiausiai pakitusi per pastaruosius 15 metų. Dirba savo darbą gerai išmanantys gamybos meistrai: Lidijs Rutkienė, Reda Krapavickienė, Virginija Bakšienė, Aušra Balsienė, į juos lygiuojasi jaunieji specialistai Romas Martišauskas, Renata Milaševičienė, atsakingai įrengimus prižiūri Valdas Kimtys, Stasys Margetis, Georgijus Obuchovas, Helmutas Krapavickas, Robertas Lengvinas, darbo patirties įgijo jaunasis šaltkalvis-derintojas Audrius Lukas. Kasdien opias gamybos problemas sprendžia gamybos viršininkė Aušra Bružienė, inžinierius technikas Alvydas Čeledinas, vyriausias inžinierius Osvaldas Pilybas, inžinierė chemikė Irena Stirbienė. Tik darnaus kolektyvo, tikinčio įmonės ateitimi, dėka įmanoma sukurti gaminius, kurie gali konkuruoti rinkoje, pasižymėti išskirtinėmis skoninėmis savybėmis ir būti įvertinti „Agrobalt“ parodų ir „Metų gaminių“ medaliais.

Pirmą kartą įmonės istorijoje du gaminiai — DIONE, vanilinis plombyras vafliuotame ragelyje su pieniniu šokoladu ir lazdynų riešutais bei DIONE, šokoladinis plombyras su kavos įdaru ir belgišku šokoladu — gavo Tarptautinio skonio ir kokybės instituto apdovanojimą SUPERIOR TASTE AWARD 2013 — dvi Aukso žvaigždutės iš trijų galimų. Tai didžiulė paskata visam kolektyvui siekti dar geresnių rezultatų.

Sėkmingai susiklosčius aplinkybėms mano visas 35 metų darbingasis laikotarpis — pieno pramonėje, o iš jų jau 27 metus tęsiasi „Klaipėdos pieno“ įmonėje. Kai turi svajonių ir tikėjimo, laikas greitai bėga ir pienininko darbe nuobodu nebūna. Valgomieji ledai artimai draugauja su šalčiu, bet juos gaminti reikia su meile ir šiluma širdyje. Juk ledai — žmonėms malonumą ir geras emocijas teikiantis produktas.

Virginijos Vaitkuvienės prisiminimus spaudai parengė Algirdas Dačkevičius

Ledai pakuojami į gafrkartono dėžes.

Birželį savo gimtadienių jubiliejus ir sukaktis šventė septyni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejus paminėjus net keturi ūkininkai — **Jovita Mikalauskienė** iš Plungės rajono Žemaičių Kalvarijos, **Antanas Limontas** iš Skuodo rajono Šačių kaimo, **Vitoldas Norkus** iš Šiaulių rajono Gruzdžių seniūnijos Lukošaičių kaimo ir **Petras Montvydas** iš Plungės rajono Alsėdžių.

60 metų sukaktis šventė Šilalės rajone, Kvėdarnos seniūnijoje, Lembo kaime, gyvenantis **Vincas Matevičius** ir Plungės rajone, Nausodžio seniūnijoje, Juodeikių kaime, gyvenantis **Pranas Gudas**.

70 metų sukako **Irenai Venckienei**, gyvenančiai Telšių rajone, Viešvėnų seniūnijoje, Mediškių kaime.

Juos pasveikinti ir apdovanoti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Baniene, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas, jo pavaduotoja Liudvina Skurdelienė, vadybininkai Donatas Viskontas, Aldona Kriškė-Čiūnienė, Vidmantas Bajarūnas, Jurgita Zaboraitė ir Gvidas Domarkas.

Kartu — nuo pirmos klasės

Jovita Mikalauskienė užaugo Žemaičių Kalvarijoje, ūkiškai gyvenančioje šeimoje su broliais Vytautu ir Sauliumi. Jovitos tėvelis visą gyvenimą dirbo kolūkyje.

Jovita su būsimu vyru Alfredu mokėsi vienoje klasėje. Susituokę Mikalauskai pradėjo nuosavo namo statybą, šalia Jovitos tėvelių sodybos. Ilgą laiką Jovita dirbo kolūkio buhalterė. Tačiau iširus kolūkiams, kaip dauguma

specialistų, Mikalauskai nepasitraukė į miestą, o liko gyventi tėviškėje.

Šiandien Jovitos vardu registruotam pieno ūkiui — jau 13 metų. Fermoje — apie 70 melžiamų karvių ir apie 60 prieauglio. Ūki-

ninkai valdo apie 100 ha nuosavos žemės. Mikalauskų ūkis, vadinamas Gečaičių ferma, yra gal pusantro kilometro nuo namų. Jovita ir Adolfas Mikalauskai savo fermoje dirba patys, padedami sūnaus Arvydo.

Dukra Ineta šiais metais baigė vidurinę mokyklą, planuoja studijuoti ekonomiką Kauno technologijos universitete. Ūkininkai aktyviai dalyvauja gyvulininkystės parodose, rajono ūkininkų veikloje. Pasinaudodami ES parama ūkyje įgyvendino Nitratų ir Pieno direktyvas, bendro programavimo dokumento projektą ir kt.

Atsakingai ūkininkaudami Mikalauskai su kitais gyvulių augintojais vyksta pasižvalgyti po svečias šalis: Alfredas buvo Prancūzijoje ir Vokietijoje, Jovita vyko į Olandiją ir Kanarų salas, taip pat ilsėjosi Tenerifėje. Jovitai ir Alfredui Mikalauskams 2011 metais įteiktas Žemės ūkio ministerijos apdovanojimas už tai, kad Plungės rajono savivaldybėje konkurse „Metų ūkis“ laimėjo pirmąją vietą.

Jovita Mikalauskienė su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriumi Mindaugu Čėjausku.

Bendravimas grįstas pasitikėjimu ir pagarba

Pranas Gudas su broliu ir keturiomis seserimis užaugo ūkiškai gyvenančioje šeimoje. Ūkininkauti pradėjo paveldėjęs 4 ha žemės ir turėdamas 7 karves. Šiuo metu ūkininkas valdo apie 30 ha nuosavos žemės ir augina 17 melžiamų karvių bandą (daugiausiai yra auginęs 28 melžiamas karves). Jau daugiau nei 20 metų pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

Augdamas Pranas aktyviai dalyvaudavo mokyklos meno savi-veikloje — lankė chorą, mokėsi šokių, vaidino spektakliuose. Vėliau Rietavo technikumė studijavo agronomiją. Būdamas tvirto būdo, veiklus ir sąžiningas žmogus, Pranas kurį laiką padirbėjęs traktorininku, buvo paskirtas dirbtuvių vedėju, teko dirbti ir inžinieriumi bei bendrovės pirmininku.

Darbštumas ir atsakingumas — pagrindinės savybės, kurios padėjo vyrui įkurti ir išpuoselėti ne tik turimą ūkį, bet ir sukurti darnią šeimą, užauginti puikias dukras Jurgitą ir Editą.

Su žmona Vida Aniceta Pranas susipažino Juodeikiuose, kur moteris dirbo felčere, apsilankęs dėl tariamai skaudančio danties. Taip susipažinusį dviejų žmonių liki-

mai susipynė, kad šiandien Prano ir Vidos šeimoje auga ir 4 anūikai. Tomas šiais metais įgijo vidurinį išsilavinimą, Sandra, baigusi aštuntąją klasę, kartu baigė ir meno mokyklą Plungėje, leva šiais metais baigė dešimtą, o Paulius — devintą klases. Seneliai visada džiaugiasi dažnai apsilankančiais anūkais, kurie moka ne tik karves melžti, bet ir traktorių pavairuoti.

Pranas pasinaudojo ES Pieno ir Nitratų direktyvomis, įsigijo melžimo aparatą, šaldymo įrangą, mėslo kratytuvą, savo jėgomis įsirengė mėsliu, pernai įsigijo naują traktorių. Ūkininkas, atradęs laisvo laiko nuo kasdienių rūpesčių, mielai užsiimti ir kalvystės darbais. Šį polinkį vyriškis paveldėjo iš tėvelio.

Vida, kalbėdama apie Praną, apibūdina jį kaip puikų tėvą, mylintį šeimą ir vaikus. Nuoširdūs, ilgą gyvenimo kelią kartu nuėję Pranas ir Vida šiandien gali pasidžiaugti ne tik išpuoselėtu ūkiu, itin prižiūrima sodyba, puikiai įrengtu namu, gausia šeimyna, bet ir tarpusavio bendravimu, pasitikėjimu ir pagarba vienas kitam, išliekant pavyzdžiu artimiesiems.

Pranas Gudas su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininke Jurgita Zaboraitė ir žmona Vida Aniceta.

Linki saulėtos vasaros ir sėkmės ūkininkavimo versle

Vincas Matevičius — vienas iš lojaliausių, apie 20 metų „Žemaitijos pienui“ pieną tiekiančių ūkininkų.

Vincas Matevičius (dešinėje) su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininku Vidmantu Bajarūnu.

Anot ūkininko, jo senelis, parvykęs iš Amerikos, įsigijo žemės ir ūkį, kurio dalį vėliau paveldėjo Vinco tėvelis. Ūkiškai gyvenančių tėvų šeimoje Vincas augo su seserimi Irena ir broliu Petru. Tačiau tik Vincas nutarė ūkininkauti.

Vincas Matevičius 1975 m. grįžęs iš karinės tarnybos, kurį laiką dirbo Žadeikių tarybiniam ūkyje saugumo technikos inžinieriumi, buvo išrinktas ir profsąjungos pirmininku. Įgijo profesinį išsilavinimą Plungės statybos technikumė. Likimas susiklostė taip, kad iš Šilutės Vincas atsikraustė į tėviškę — Lembo kaimą, Šilalės rajone. Turėdamas 20 ha dirbamos žemės ir 1 melžiamą karvę, su žmona Birute pradėjo ūkininkauti.

Šiandien ūkininkai turi 50 ha dirbamos žemės, iš kurios — 35 ha nuosavos bei 50 karvių. Birutė, įgijusi zootechnikės specialybę, ilgą laiką dirbusi Vingininkų komplekse selekcininke, šiuo metu su vyru rūpinasi ūkio reikalais.

Matevičių šeimoje užaugo sūnūs Darius ir Gediminas bei dukros Vaida ir Rūta. Vincas pasidžiaugė kol kas vienintele anūke Edita (16 m.), kuri dažnai lanko senelius. Dukra Vaida gyvena Šilalėje, jaunėlė Rūta studijuoja Klaipėdos kolegijoje. Gediminas šiuo metu Rietavo kolegijoje pasinėręs į vadybos mokslus. Šalia studijų vaikas atranda laiko ir mėgstamam užsiėmimui — sunkiajai atletikai. „Melioratorių šventėje 2012 metais galiūnų rungtyse jis laimėjo antrąją vietą“, — didžiuojasi sūnaus pergale Vincas. Ūkininkas džiaugėsi, kad vyresnysis sūnus Darius, būdamas darbštus ir atsakingas, dažnai pagelbsti tėvams ūkyje, prižiūri techniką.

Ūkininkas pasinaudojo ES parama pagal Nitratų bei Pieno direktyvas ir Žemės ūkio valdų modernizavimą. Įsigijo mėslo šalini- mo transporterį, melžimo aparatą, presą, šienapjovę, traktorių, kultivatorių bei įsirengė vandens gręžinį, kuris — net 107 metrų gylio.

Vincas nuoširdžiai palinkėjo visiems ūkininkams geros, saulėtos vasaros ir sėkmės ūkininkavimo versle.

Didžiuojasi darbščiais vaikais

Antanas Limontas užaugo ūkiškai gyvenančioje šeimoje su broliu ir dviem seserimis. Studijavo Smalininkų žemės ūkio mechanizacijos technikumė. Kurį laiką dirbo Telšių „Pergalės“ kolūkyje, Vembūtų apylinkėje. Kungių kaimo fermoje dirbo inžinieriumi, vėliau suvintoju.

Antanas Limontas su žmona Onute ir dukra Lina.

(Nukelta į 5 psl.)

Turi puikų verslumo jausmą

Vitoldas Norkus užaugo su broliu ir seserimi. Polinkį ūkininkauti paveldėjo iš savo artimiausių giminių. Baigęs profesinę mokyklą, dirbęs suvirintoju, kiek vėliau – vairuotoju, palankiai susiklosčius aplinkybėms, turėdamas 40 ha žemės ir įsigijęs reikiamos technikos, Vitoldas pradėjo ūkininkauti.

Vitoldas Norkus (kairėje) su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimų direktoriumi Mindaugu Čėjausku.

1996 metais su šeima įsikūrė Šiuplių kaime esančioje sodyboje. Šiandien Vitoldo ūkyje – 450 ha nuosavos žemės, augina apie 300 galvijų, iš jų – 150 melžiamų karvių, turi visą būtiniausią techniką. Nuo 1997 metų pieną tiekia „Žemaitijos pienui“. Be pienininkystės Vitoldas verčiasi ir augalininkyste.

Ūkininkas su žmona Dale užaugino dukrą Viktoriją ir sūnų Robertą. Taip pat džiaugiasi mažuoju keturmečiu anūku Aronu.

Viktorija prieš kurį laiką įregistravo savo ūkį, tačiau visada atranda laiko padėti ir tėveliams. Jaunėlis Robertas – dar moksleivis. Jis visada šalia tėvų, kai tik reikia padėti ūkyje – pagrindinis pagalbininkas darbuose.

Dalė Vitoldą apibūdina kaip sąžiningą, mylintį ir vertinantį šeimą žmogų, kuris visada priima racionalius sprendimus, turi puikų verslumo jausmą. Ne nuostabu, kad būtent šių savybių dėka ūkininkas ne tik išplėtojo savo ūkininkavimo verslą, bet sukūrė tvirtą ir darnią šeimą.

SVEIKINAME GERIAUSIUS GEGUŽĖS MĖNESIO ŪKININKUS

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)

Regina Šleiniene – Liolių k., Rietavo sen., Plungės r.

2-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)

Vilius Pocius – Rotinėnų k., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

3-ioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)

Vaidutė Leonauskienė – Šilėnų k., Endrijavo sen., Klaipėdos r.

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)

Adomas Narmontas – Degaičių k., Degaičių sen., Telšių r.

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)

Adomas Gervinskas – Daukšių k., Skuodo sen., Skuodo r.

Geriausio ekologiško pieno grupėje –

Bronislava Grauslienė – Jodėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Didžiuojasi darbščiais vaikais

(Atkelta iš 4 psl.)

Prieš 25 metus atsikėlė gyventi į Šačių kaimą, Skuodo rajone. Ūkininkauti Antanas pradėjo turėdamas 3 ha žemės ir 3 karves. Anot ūkininko, 9 ha žemės ir 1,5 ha miško padovanojo pažįstami žmonės, su kuriais puikiai sutarė. Šiuo metu Antanas turi apie 50 ha žemės, 9 melžiamas karves – planuoja bandą padidinti iki 20. Nuo 1998 metų pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

Su žmona Onute užaugino keturis vaikus. Dukra Ingrida (26 m.) dirba pardavėja Kopūstų kaime, sūnus Marius (25 m.) Klaipėdoje dirba statybos darbus, tuo tarpu Darius (20 m.), baigęs statybos mokslus, dirba autoservise, o jauniausioji atžala Lina (15 m.) – ne tik šauni pagalbininkė, bet ir pažangi moksleivė, kuriai itin sekasi tikslieji mokslai.

Antano šeimyna gausi ir anūkais. Senelių meile dalijasi šešiametė Ema, vienerių metų Brigita ir devynių mėnesių Lukas.

Onutei darbas mokykloje netrukdo padėti vyriui ūkyje. Taip pat visada noriai prie darbų prikimba ir vaikai – praėjusiais metais padėjo pasatyti daržinę. Geru žodžiu Antanas su Onute mini ir marčias, kurios irgi uoliai talkina ūkininkams.

A. Limontas prieš 5 metus pasinaudojo ES parama, skirta pusiau natūriniam ūkiams, įsigijo šienavimo techniką, traktorių. Tačiau ūkininkas norėtų dar labiau atnaujinti pasenusią techniką.

Antanas rūpinasi ne tik ūkio gerove, bet ir savo sveikata – propaguoja sveiką mitybą – tai padeda palaikyti tvirtą sveikatą ir būti visada puikios nuotaikos. Abu tėvai, džiaugdami darbu, šeimyna, puoselėja viltį, kad ateityje vaikai perims ne tik ūkininkavimo patirtį, bet ir ūkį.

Džiaugiasi bendradarbiaudami su „Žemaitijos pienu“

Anksčiau alsėdiškiai ūkininkai Vanda ir Petras Montvydai pieną parduodavo kitai pieno perdirbimo įmonei.

Bėgo metai, o prasta pieno surinkimo tvarka nesikeitė – vairuotojai į fermą pieno paimti užsukdavo „pagal savo laikrodį“. Tai įgriso ūkininkams, nes trukdė planuoti jiems savo darbus. Nusprendė ryžtingai – pereiti į „Žemaitijos pieną“. Ši bendrovė jų nenuvylė – pienas paimamas sutartu laiku ankstų rytą. Tenkina ir įmonės reguliarus – du kartus per mėnesį – atsiskaitymas už parduotą produkciją. Kainos už pieną konkurencingos ir ateityje teikiančios gerų vilčių.

Montvydai užaugino du sūnus ir dukrą. Jaunėlė Simona rudenį žengs į Alsėdžių vidurinės mokyklos penktą klasę, o vyresnėlis Modestas, sukūręs savo šeimą, darbuojasi Klaipėdos policijos komisariatyje tyrėju. Augina ketverių metų Beną, kuris tikras senelių džiaugsmas.

Julius – Aleksandro Stulginskio universitete baigė trečią kursą ir ateityje taps kvalifikuotu inžinieriumi mechaniku. Vaikinas nežada vykti į užsienį pelnytis duonos. Tai tėvams teikia vilčių, jog ateityje bus kam ūkį palikti. O jis šiuo metu nemažas: ūkininkai deklaruoja 91 ha žemės, melžia 45 karves, iš kurių šiuo metu kas dieną primelžia 800 kg pieno, augina 15 telyčių. Jomis nuolat atnaujinama bandą, kuri kontroliuojama. Pasak Petro, jų pieno ūkis apsirūpina savais pašarais, o perka tik kombinuotuosius. Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvose, turi įsirengę mėšlidę ir srutų

Vanda ir Petras Montvydai su dukra Simona.

rezervuarą. Tai leidžia sutaupyti lėšų, neperkant mineralinių trąšų. Toks ūkininkavimas gerokai ekologiškesnis.

O pati pradžia Montvydams, kaip ir visiems tuomečiams ūkininkams, nebuvo lengva. Pradėjo nuo vienos karvutės ir 3 ha žemės. Vėliau Petras savo tėviškėje – Krapštikių kaime – nusipirko arklides, kurias rekonstravo ir čia įrengė fermą. Ūkininkai gražiai susitvarkė ir savo buitį – senieji rekonstravo gyvenamąjį namą.

„Alsėdžiuose – netrūksta pieno ūkių, kurių dauguma pieną tiekia „Žemaitijos pienui“. Su ūkininkais Montvydais

visuomet malonu bendrauti, nes jie lojaliūs mūsų bendrovei ir tolerantiški“, – pasidžiaugė abipusiu bendradarbiavimu „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelienė.

Auksinį gimtadienio jubiliejų atšventęs Petras tiki pieno ūkių ateitimi, tik nepatenkintas ES politika labiau remti senbuvų Europos šalių žemdirbius. Jis – ir prieš draudimą parduoti žemę užsieniečiams, nes draudimai niekuo pozityvaus neduoda. Tuo labiau, kad užsieniečiai jau žino landų, kaip įkelti koją į lietuvišką žemę ir jomis ne vienas pasinaudojo.

Irena Venckienė su vadybininku Gvidu Domarku.

Irena Venckienė užaugo gausioje aštuonių vaikų šeimoje, Vembūtų apylinkėje. Kurį laiką Irena dirbo fermoje, bet visada svajojo turėti savo ūkį. Irenai ir Stasiui susituokus, jauna šeima atsikėlė į vyro tėvelių sodybą, kurioje gyvena iki šiol.

Ūkininkautį pradėjo turėdami 10 ha žemės. Šiandien Venckų šeimyna augina apie 20 telyčių, turi 92 melžiamas karves, valdo apie 115 ha nuosavos žemės. Irenos ir Stasio darnioje šeimoje užaugo

trys vaikai – Ričardas, Ingrida ir Aurelija. Aurelija Šilutėje dirba valstybės įstaigoje, Ingrida padeda tėveliams ūkininkauti, Ričardas taip pat ūkininkauja. Džiaugiasi Irena ir šešių vaikaičių būriu.

Ūkininkai, pasinaudoję ES parama, įsigijo naujos technikos, sukūrė palankiausias sąlygas ūkininkauti. Ne vienerius metus Venckų ūkyje rengiamas technikos pristatymas „Lauko dienoje“. Planuose – naujos karvidės statyba.

Irena visą gyvenimą atsakingai žiūri į ūkininkavimą, todėl augindama karves, daug laiko skiria jų priežiūrai, į kasdienį darbą įdeda ir dalį širdies bei rūpesčio. Anot Irenos, ūkininkas yra tas, kuris pats dirba ir su meile prižiūri savo ūkį.

Turėdama laisvesnio nuo darbo laiko, moteris mielai užsiimtų siuvinėjimu ar mezgimu. Apsupti kasdienių rūpesčių ir džiaugsmų, Irena ir Stasys Venckai gyvena išpuoselėtoje Mediškių kaimo (Telšių r.) sodyboje.

Išsipildė svajonė turėti savo ūkį

Patvirtinta pieno kvotų skyrimo iš nacionalinio rezervo tvarka

Žemės ūkio ministras Vigilijus Jukna birželio 6 d. įsakymu Nr. 3D-408 patvirtino Pieno gamybos kvotų skyrimo iš dalijamojo bendrosios nacionalinės pieno kvotos rezervo 2013-2014 kvotos metams tvarką.

Kvotos bus skiriamos tiems pieno gamintojams, kurie 2012-2013 kvotos metais viršijo savo kvotą daugiau kaip 100 kg (skiriama tiek, kiek viršijo) arba pardavė daugiau kaip 500 kg pieno be kvotų (skiriama tiek, kiek pardavė pieno). Išankstiniais Žemės ūkio ministerijos duomenimis, pieno gamintojams papildomai planuojama išdalyti apie 80 tūkst. tonų pieno kvotos. Reikalingi duomenys bus imami iš Nacionalinės mokėjimo agentūros bei VĮ Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro tvarkomų duomenų bazių.

Gamintojams jokių papildomų prašymų teikti nereikia. Gamintojui kvota iš dalijamojo rezervo suteikta nebus, jeigu jis: iki 2013 m. gegužės 14 d. nepateikė pardavimo tiesiogiai vartoti deklaracijos už 2012-2013 kvotos metus savivaldybės žemės ūkio skyriui, jeigu parduoda pieną vartotojams tiesiogiai iš ūkio; nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2013 m. birželio 30 d. neturės melžiamų karvių, įregistruotų Ūkinių gyvūnų registre savo vardu; neturėdamas kvotų, 2012-2013 kvotos metais pardavė mažiau kaip 500 kg pieno; atsisakė turimos kvotos ar jos dalies 2012-2013 arba 2013-2014 kvotos metais. Gamintojas, kurio kvotos dalis saugo-

ma specialiajame rezerve, yra parduota aukcione ar išnuomota, kvotos iš dalijamojo rezervo gauti negali.

Gamintojai bet kada gali atsisakyti gautos kvotos — tam tereikia pateikti laisvos formos prašymą Nacionalinei mokėjimo agentūrai. Tokiu būdu kvota vėl pateks į nacionalinį rezervą. Pranešimai raštu nebus siunčiami gamintojams, kuriems bus skirtos pardavimo perdirbti kvotos. Pranešimai iki šių metų liepos 31 d. bus išsiųsti tik gamintojams, gavusiems pardavimo tiesiogiai vartoti kvotas. Gamintojai apie pardavimo perdirbti kvotų pasikeitimus sužinos iš supirkėjų kas mėnesį gaunamų dokumentų (turima kvota ir jos vykdymas dažniausiai nurodomas sąskaitoje-faktūroje). Informaciją apie turimą kvotą ir jos vykdymą taip pat galima pasitikrinti Nacionalinės mokėjimo agentūros interneto puslapyje (www.nma.lt). Be to, nuo š. m. rugpjūčio 1 d. informacijos apie pieno kvotų pasikeitimus galima teirautis ir savivaldybėse (seniūnijose). Pagal galiojančius ES teisės aktus pieno kvotų sistema turėtų išlikti iki 2015 m. kovo 31 d.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Informacija apie vidutinės natūralaus pieno supirkimo kainas 2013 m. gegužės mėnesį

2013 m. gegužės mėnesį vidutinė natūralaus (4,10 proc. riebumo ir 3,12 proc. baltymingumo) pieno supirkimo kaina buvo 995 Lt/t. Per mėnesį (gegužę, palyginus su 2013 m. balandžio mėn.) vidutinė natūralaus pieno supirkimo kaina sumažėjo 0,4 proc. (nuo 998,9 Lt/t iki 995 Lt/t). Natūralaus pieno supirkimo kainos mažėjimą lėmė sumažėjęs superkamo pieno riebumas ir baltymingumas, nes bazinių rodiklių pieno supirkimo kaina gegužės mėnesį, palyginus su 2013 m. balandžiu, padidėjo 2,5 proc.

Lyginant vidutinę 2013 m. gegužės mėnesio natūralaus pieno supirkimo kainą su 2012 m. gegužę, ji padidėjo net 23,5 proc. (nuo 805,6 Lt/t iki 995 Lt/t).

Europos Komisijos duomenimis, 2013 m. kovo mėnesį vidutinė natūralaus pieno supirkimo kaina Lietuvoje siekė 1052 Lt/t. Ši kaina buvo 3,5 proc. didesnė nei kaimynės Latvijos (1017 Lt/t), 1,5 proc. didesnė nei Lenkijos (1037 Lt/t) ir 7,6 proc. mažesnė nei Estijos (1138 Lt/t). Lietuvoje vidutinė natūralaus pieno supirkimo kaina š. m. kovą buvo 10 proc. mažesnė nei ES vidurkis (1169 Lt/t), tačiau stambiesiems pieno gamintojams Lietuvoje mokama pieno supirkimo kaina siekė 1198 Lt/t ir buvo 2,5 proc. didesnė už ES šalių vidutinę pieno supirkimo kainą. Per 2013 m. gegužės mėn. buvo supirkta 113 tūkst. t natūralaus pieno, t. y. 7,3 proc. mažiau negu 2012 m. gegužės mėnesį (121,9 tūkst. t).

Per š. m. sausio-gegužės mėnesius buvo supirkta 480 tūkst. t natūralaus pieno, t. y. 2,8 proc. mažiau negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį (494 tūkst. t). 2012-2013 kvotos metais pieno pardavimo perdirbti kvota įvykdyta 79,21 proc. (2011-2012 kvotos metais

— 78,89 proc.).

Pieno gamintojams, parduodantiems daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį (daugiau kaip 1,3 t per dieną), stambiausios Lietuvos pieno perdirbimo įmonės (AB „Pieno žvaigždės“, AB „Rokiškio sūris“, AB „Žemaitijos pienas“, AB „Vilkyškių pieninė“, UAB „Marijampolės pieno konservai“) 2013 m. gegužės mėnesį už natūralų pieną (4,09 proc. riebumo ir 3,25 proc. baltymingumo) mokėjo vidutiniškai 1167 Lt/t (be priemokų ar nuoskaitų). Ši kaina yra 17,3 proc. didesnė už vidutinę natūralaus pieno supirkimo kainą.

Lyginant 2013 m. gegužės mėnesio natūralaus pieno supirkimo kainą, mokėtą pieno gamintojams, parduodantiems daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį, su 2013 metų balandžio mėnesiu, ši kaina padidėjo 1,7 proc. (nuo 1147 Lt/t iki 1167 Lt/t), o lyginant su 2012 m. gegužę — 20,4 proc. (nuo 969 Lt/t iki 1167 Lt/t).

Pažymėtina, kad supirkto pieno dalis iš gamintojų, tiekiančių daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį, sudarė vidutiniškai 39 proc. nuo viso šių įmonių supirkto pieno kiekio.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Specialistas pataria

Dažniausios melžimo klaidos

Melžimas — tai darbas su žaliava maisto produktams, taip pat nuo šio proceso priklauso tiek karvės sveikata, tiek ir pieno ūkio efektyvumas.

Norime atkreipti dėmesį į dažniausias pasitaikančias melžimo klaidas:

- * melžiama susidėvėjusiais, senais melžtuvais arba susidėvėjusios atskiros jų detalės, sumaišytos atskirų melžtuvų dalys. Čiulpikliai tiesiogiai liečiasi su karvių speniais. Per mėnesį jie pulsuoja 200 tūkstančių karvių, todėl išsištempia iki penktadalio pradinio ilgio. Per ilgesnį laiką jie praranda savo elastingumą.

- Veikiant plovimo ir dezinfekavimo medžiagoms, aukštai van-

- dens temperatūrai, šalčiui, šviesai ir kt. veiksniams, jų paviršius pasidaro nelygus, suskirsta. Tokiose vietose dažnai kaupiasi įvairios bakterijos, galinčios sukelti tešmens uždegimus ir patekti į pieną. Todėl čiulpiklus rekomenduojama keisti kas šešis mėnesius arba po 2500 melžimų. Kai kuriose fermose būna netinkama techninė melžimo įrenginių būklė, susidėvėję vakuumo siurbiai, netikslius vakuumetrai, vakuumo reguliatoriai ir kt.;

- * nepakankamai arba visiškai neparuošiamas melžimui tešmuo;
- * nenumelžiamos pirmosios pieno čiurkšlės arba numelžiamos tiesiai ant grindų;
- * melžikliai maunami ant spenių siurbiant orą;

- * nuo tešmens ruošimo pradžios iki melžiklių užmovimo sugaištama žymiai daugiau laiko negu reikalaujama (daugiau nei 30-45 sek.);

- * melžtuvai dirba esant pernelyg dideliam arba žemam vakuumui (normalus vakuumas — 360-380 mm Hg stulpelio), padidintu pulsų skaičiumi;
- * ant išmelžto tešmens perlaikomi melžikliai;
- * baigiant melžti melžtuvu, jis traukiamas ne žemyn į karvės galvos pusę, bet pakreipiant į šoną, taip užlenkiami speniai, ir iš jų blogai išteka likęs pienas;
- * melžikliai numaunami nuo spenių, neuždarius kolektoriaus arba neįleidus oro į vieną iš melžiklių;
- * pamelžus speniai nedezinfekuojami;

kuojami;

- * mastitu sergančios karvės melžiamos tais pačiais melžtuvais, kaip ir sveikos;

- * melžtuvai, pamelžus sergančią karvę, nedezinfekuojami;

- * po melžimo nekokybiškai plaunami ir dezinfekuojami melžtuvai.

Parengė dr. D.Urbšienė
Gyvulininkystės žinynas, LSMU
Gyvulininkystės institutas

Prisiminkime liepos mėnesio šventes

Senieji Liepos mėnesio pavadinimai — Liepinis, Liepžiedis, Plaukjavis, Plūkis, Šienpjūtis, Šienpjūvis

KARALIAUS MINDAUGO KARŪNAVIMAS (liepos 6 d.). Lietuvos Valstybės susidarymas XIII a. siejamas su Didžiojo kunigaikščio Mindaugo, vadinto Išmintinguoju, vardu. Tik popiežius tais laikais suteikdavo valstybių vadovams karaliaus vainiką. 1253 m. liepos 6 d. kunigaikštis Mindaugas ir kunigaikštienė Morta gavo šią teisę ir užsidėjo karališkąsias karūnas. Pirmasis ir vienintelis Lietuvos karalius ir jo sūnūs buvo nužudyti 1263 m.

SEPTYNI BROLIAI MIEGANTYS (liepos 10 d.). Maždaug 161-180 m. 7 broliai, kartu su savo motina, buvo nukankinti už Kristaus tikėjimo išpažinimą. Liepos 10-os dienos rytmetį dangu-

je trumpam pasirodo Sietynas, sudarytas iš septynių žvaigždžių. Visoje Lietuvoje tikima, kad nuo šios šventės prasideda lietūs. Jei tądien lyja, lietūs nesiliaus septynias savaites. Jeigu visai nelyja, irgi blogai — derlius bus menkas.

ŠVENTASIS BENEDIKTAS (liepos 11 d.) gimė apie 480 m. Italijoje, ankstyvoje jaunystėje tapo atsiskyrėliu, jo įkurti vienuolynai tapo Europos kultūros žibintais. Benediktas — šventasis Europos globėjas, tačiau tradiciniame lietuvių kalendoriuje, liaudies šventėse jis nėra populiarus.

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA ŠKAPLIERINĖ (liepos 16 d.) ar-

ba tiesiog Škaplierinė, Škaplierina, arba Prapjovos. Liaudies tikėjimuose Mergelė Marija, Dievo Motina, šią dieną sielas iš skaityklos išvaduoja. Škaplierinė arba Karmelio kalno Marijos šventė pradėta švęsti karmelitų ordine 1376 m. Lietuvoje ypač iškilmingi atlidai vyksta Linkuvoje. Pagal senąjį kalendorių ši diena buvo laikoma rugiapjūtės pradžia (pabaiga — per Jokūbines ar Onines).

ŠVENTASIS ELIJAS (liepos 20 d.) arba Ilijų diena; liaudyje vadinama „debesų valdytojo“ švente.

ŠVENTIEJI JOAKIMAS IR ONA (liepos 26 d.) — Dievo Motinos gimdytojai. Prasmingi vardai — Joakimas hebrajiškai reiškia „Dievas duoda“, o Ona

vių kalendoriuje ši data nėra žymi. Magdalietės istorija ir simboliai - F. ir G. Lanzi. Apie Mariją Magdalietę — asmeniškai — Vinco Kolyčiaus.

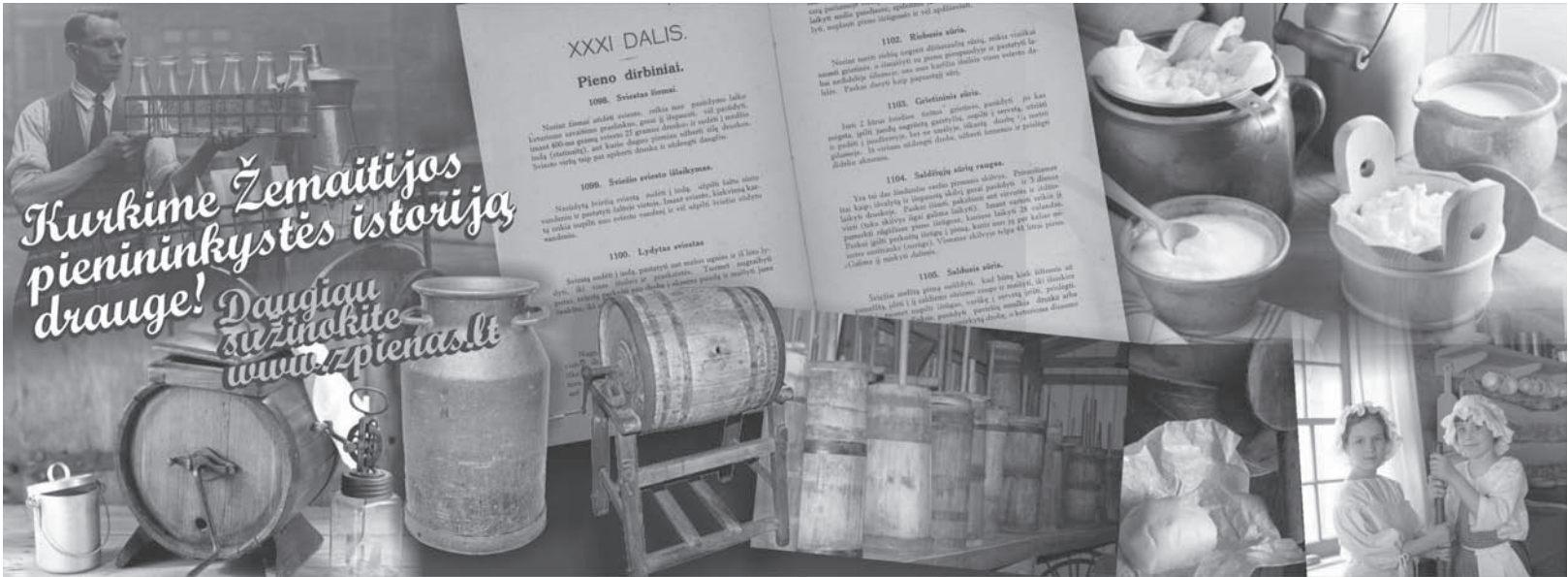
ŠVENTASIS JOKŪBAS (liepos 25 d.) — Kristaus apaštalas, vienas iš trijų išrinktųjų pamatyti Atsimainymą ir pirmasis iš apaštalų patyręs kankinio mirtį — nukirsdintas apie 44-uosius metus.

Liaudyje — tai rugiapjūtės pabaiga, vadinta Jokūbinėmis, Nuobaigomis.

ŠVENTIEJI JOAKIMAS IR ONA (liepos 26 d.) — Dievo Motinos gimdytojai. Prasmingi vardai — Joakimas hebrajiškai reiškia „Dievas duoda“, o Ona

— „Malonė“. Mergelės Marijos motina Lietuvoje žymiai populiareesnė už tėvą, jos garbei daugelyje Lietuvos parapijų įvesti atlidai. Šv. Ona yra ypatinga moterų globėja ir užtarėja. Seniau kai kur Lietuvoje ji (kartu su Šv. Agota) buvo laikoma ir saugotoja nuo ugnies, nuo gaisro. Oninių liaudišką sampratą taikliausiai nusakio priežodžiai: „Šventa Ona — duonos ponis“, „Šventa Ona — gera žmona: aptepa duoną su smetona“, „Šventa Ona — gera žmona: duoda pieno po užbanga“.

ŠVENTOJI MORTA (liepos 29 d.) — Jėzaus mokinė. Šią dieną minimos dvi Mortos: pirmoji — Marijos Magdalietės ir Lozorius sesuo, dažnai patarnaudavusi Jėzui; antroji — mūsų karaliaus Mindaugo žmona. Liaudies kultūroje Morta — šeimininkių globėja.

Pirmosios ūkininkų kooperatinės pieninės

Dvarininkų sukurtos pieno bendrovės „Biruta“ veikla ir separatorių firmos – tai du veiksniai veikę ūkininkų sąmoningumą bei pienininkystės verslo plėtrą. Įtaką padarė ir atgavus lietuviškąją spaudą pasirodę straipsniai propaguojantys pienininkystę. Tačiau aktyviau steigtis ūkininkų pieninės pradėjo tik tuo reikalu susirūpinus žemėtvarkos komisijoms: buvo teikiama organizacinė pagalba ir piniginė parama pieno perdirbimo įmonėms įrengti. Kauno gubernijoje iki Pirmojo pasaulinio karo įsteigtos šios kooperatinės pieninės:

1. Vabalninko 1912 m. gegužės 5 d.;
2. Radviliškio 1912 m. birželio 6 d. (kooperatinė pieninė su arteline parduotuve);
3. Upynos – 1912 m. gruodžio 7 d.;
4. Subačiaus – 1913 m. kovo 15 d.;
5. Radviliškio - Panemunėlio – 1913 m. kovo 17 d.;
6. Alkiškių – 1913 m. gruodžio 20 d.;
7. Dotnuvos – 1913 m. gruodžio 31 d.;
8. Žemaičių Kalvarijos – 1914 m. kovo 29 d.;
9. Viešnių – 1914 m. rugpjūčio 2 d.;
10. Viešvėnų – 1914 m. rugpjūčio 28 d.

To meto spaudoje yra žinių apie pieninių steigimą Salose, Joniškėje, Duokiškėje, Kairinėliuose, Telšiuose. Telšių pieninės steigimu rūpinosi „Artojo“ klubas. Gali

būti, kad ne visų pieninių dokumentai buvo sutvarkyti, todėl ir žinios ne visą tikslas.

Knygoje „Žemės ūkio organizacijos Lietuvoje iki 1915 m.“ plačiau pasakojama apie Upynos (Šilalės) pieninės kūrimą.

1912 m. pabaigoje ūkininkų grupelė sumanė įsteigti pienininkų draugiją Upynoje (Šilalės r.). Organizacinis darbas užtruko iki 1913 m. Dalį reikalingos įrangos Upynos pieninei davė Kauno Žemės tvarkomoji komisija, be to, paskolino ir 500 rublių be procentų. Pieną perdirbti bandyta 1912 metais, tačiau realiai veikti pieninė pradėjo 1913 m. balandžio 1 d., turėdama 13 narių, iš kurių 7 vežiojo pieną, kiti buvo tik „popieriuose“. Suprantama, jog pelno nebuvo galima laukti, tačiau, kad išvengtų nuostolių, buvo sumanyta užpirkti pieno iš 4 aplinkinių palivarkų. Upynos ūkininkų planai buvo ambicingi – jie sumanė

daryti sūrius. Tuo metu trūko patirties ir sandėlių – rūšių. Tačiau nepaisant pirmųjų gyvavimo metų sunkumų, pieninė įsitvirtino ir jau 1914 m. veikė stabiliai ir sėkmingai.

Tokių kooperatinių pieninių pagrindinis steigimosi tikslas buvo: parduoti savo narių pieną arba jo produktus. Į savo steigimo dokumentus kooperatinės pieninės įrašydavo ir savo narių aprūpinimą pigesnėmis reikalingomis medžiagomis. Pieninių nariais galėjo būti visi karvių laikytojai. Narys, stodamas į kooperatinę pieninę, turėjo nuo kiekvienos karvės įnešti tam tikrą sumą visuotinio narių susirinkimo nuožiūra, bet ne daugiau kaip 3 rublius nuo karvės. Kiekvienas bendrovės narys privalėjo statyti į pieninę visą savo pieną, išskyrus tą kiekį, kuris reikalingas nario šeimos nariams. Taip pat statytojas privalėjo rūpintis savo pieno švara. Už apsilėdimą bendrovė savo narį galėjo bausti ir pinigine bauda. Superkamo pieno kaina buvo nustatoma pagal riebalų kiekį, kuris nustatomas ne rečiau, kaip 2 kartus per mėnesį.

Nepaisant griežtos pieno kokybės kontrolės, broko eksporte pasitaikydavo. Griežtai kontroliuojama buvo ir pieno kokybė, o taip pat ir pagrindinio ekspor-

tinio produkto – sviesto. 1927 m. su eksportuojamu Lietuvos sviestu „Tranzitinis Lietuvos sviestas“ buvo ir blogo latvių sviesto. Suprantama, oficialiu keliu toks produktas nebūtų išsiųstas, tačiau ir tuo metu buvo bandoma spekuliuoti. Žinias apie blogą lietuvišką sviestą to meto spaudai pateikė iš Berlyno V.Monin. Geriausios eksporto rinkos XX a. II dešimtmetyje buvo Vokietija ir Anglija. Eksportavimo problemos, rinkų paieška bei kiti pienininkystės plėtros sunkumai tarsi orientavo į tai, kad reikalinga vieninga organizacija. To pasekoje susikūrė Centralinė Lietuvos Pieno Perdirbimo Bendrovių Sąjunga „Pienocentras“. Ši bendrovė rūpinosi jau veikiančių pieninių ir grietinės nugriebimo punktų veikla, taip pat ir naujų pieninių steigimu, pagamintų pieno produktų realizavimu, pieninėms reikalingos įrangos aprūpinimu, instruktavimu ir kt. Tuose darbuose „Pienocentrą“ rėmė Žemės ūkio rūmai, teikdami pašalpas specialistams.

Jurgita Gustytė-Ivinskienė
Parengta pagal Šalčius P., „Žemės ūkio organizacijos Lietuvoje iki 1915 metų“, Kaunas, Vytauto Didžiojo universiteto teisų fakulteto leidinys, 1937 m. „Žemės ūkio rūmų 1933-1935 metų darbų apyskaita“ Kaunas, 1937 m.

Lietuvos pieno ūkis Europos Sąjungoje – 16-oje vietoje

Visos 27 ES šalys narės per metus apytikriai pagamina daugiau kaip 152 mln. tonų pieno.

Daugiausia pieno pagaminama Vokietijoje, po to Prancūzijoje, Jungtinėje Karalystėje, Nyderlanduose,

duose, Italijoje, šeštoje vietoje mūsų kaimynė Lenkija, išvardintos šalys pagamina daugiau kaip 70 procentų visos ES pieno produkcijos. Pagal Europos Komisijos pateiktus duomenis, Lietuva, tarp 27 šalių narių gaminančių pieną

užima 16-ąją vietą. Akcentuotina, kad visos ES narės pasižymi skirtingomis pienininkystės struktūromis.

Per visus 2012 m. ES karvių bandos mažėjo, tačiau pieno primilžis pagerėjo. 2011 m. skelbiamose

statistikose ES buvo 23 mln. karvių, o vidutinis vienos karvės metinis primilžis – 6500 kg pieno. ES vyrauja karvių veislių įvairovė, tačiau labiausiai paplitusios yra fryzų bei holšteinų veislės karvės.

UAB „Agromerz“, būdama „Fullwood“ group atstovu mūsų šalyje, informuoja, kad kompanija, panaudodama savo ilgametę patirtį ir pritaikydama geriausias žinias, sukūrė melžimo robotą „Merlin“, kad palengvintų žmogaus ir gyvulio kasdienybę. Du robotai jau šiais metais bus pastatyti Zarasų rajone.

„Merlin“ yra melžimo sistema, leidžianti karvės melžti 24 valandas per parą, 7 dienas per savaitę – tuo metu, kada jos to nori.

- * IMA pieno analizatorius;
- * Pedometrai (žingsniamačiai);
- * Pieno atskyrimo sistema;
- * Rujos identifikavimas;
- * Kraujo atskyrimo sistema;
- * Apsiveršiamojo pranešimas prieš 24 valandas;
- * Nerūdijančio plieno korpusas;
- * Jokios hidraulikos;
- * „Crystal“ valdymo sistema.

IMA – pieno analizatorius realiu laiku analizuoja pieno sudėtį ir kokybę melžiant. Jis parodo:

- * Pieno riebumą;

- * Baltymų kiekį;
- * Laktozę;
- * Fiksuoja kraujo pėdsakus;
- * Diagnostuoja mastitą;
- * Visiškas automatizavimas – vadinasi, pieno analizė atliekama automatiškai kiekvieno melžimo metu. Nereikalauja jokių reagentų, papildomų išlaidų. Pieno analizė atliekama be žmogaus pagalbos.

* Integruota į „Merlin“ melžimo robotą, taipogi yra galimybė perjungti prie „Fullwood“ melžimo aikštelių.

IMA analizatorius nepakeičiamas prietaisas Jūsų ūkiui. Analogo melžimo robotuose neturintis analizatorius!

Pedometrai – žingsniamačiai. Karvių gerovei!

„Crystal“ valdymo programoje pedometru matysite kiekvienos karvės judėjimo bei gulėjimo laiką. Šie parametrai yra lyginami su gyvulio elgesio istorija, esant elgesio nukrypimams, programa iškart perspėja apie:

- * Sveikatos pablogėjimą – praneša apie artėjantį mastitą ar gyvulio šlubavimą;
- * Aplinkos pasikeitimą – kraiko kokybę, gal-

vijų komfortą;
* **Biologinį stresą** – praneša apie apsiveršiamą prieš 24 valandas.

Gerindami karvių gerovę, pasiekiamo didesnę primilžį bei geresnę pieno kokybę. Iš anksto nustatant karvės susirgimo riziką, sumažinama gyvulio stresas bei išlaidas.

Informacija pasiteirauti:

„Fullwood“ atstovas Lietuvoje
UAB AGROMERZ
www.agromerz.lt
tel.: +370 685 51326; +370 685 84211.

Skelbimai

Parduoda

Technika

Traktorių MTZ, vienašę priekabą, divagį plūgą, dalginę šienapjovę, 5 eilių vagotuvus, svarstyklės (iki 1 t), medžio apdirbimo staklės, grindų plyteles (15x15 cm), stiklą (90x130 cm), metalinę vonią, maistines ir sėklinės bulves. Tel.: (8–448) 68987; 8–613 38100.

Kultivatorių prie T40 traktoriaus. Kaina – 1000 Lt. Tel. 8–614 39214.

Arklinę grėbiamąją, arklinį vartytuvą (lenkiškas). Tel. 8–616 31081.

Frontalinį krautuvą MTZ markės traktoriui (švediškas, kaina 6500 Lt), lėkštinių skutiką BDT-3 (3 m, kaina 5500 Lt). Tel. 8–686 22197.

Žolės smulkintuvą traktoriui T-40. Tel. 8–613 84504.

Traktorių T-40 AM (dvitiltis), arklinį vežimą, trąšų barstomąją. Tel. 8–624 27038; 8–622 33599.

Traktorių DT-75 (D-600, buldozeris) Plungėje. Tel.: 8–619 34330; 8–699 94854.

Pigiai spudulinį presą (reikalingas remontas). Tel. 8–647 39289.

Grėblį vartytuvą DOBILAS-3 (mažai naudotas, kaina 4600 Lt). Tel. 8–682 14693.

Gyvulius

10 mėn. eržiliuką arba keičia į buliuką. Tel. 8–614 09270.

Darbinės kumelės, poni arkliskus. Tel. 8–618 61401.

Šviežiąpienę vieno veršio karvę. Tel. 8–611 12647.

Kiaulę skersti (apie 140 kg). Tel. 8–675 10890.

Veršingą telyčią (veršiuosis liepos viduryje), avis ir ėriukus. Tel. 8–614 50357.

Šviežiąpienę pirmaveršę karvę, mėsingą telyčią (sukergta). Tel. 8–617 05417.

Geros karvės telyčaitę auginti. Tel. (8–448) 42125.

Dvi pirmaveršės šviežiąpienes karves, pieno šaldytuvą (300 l). Tel. 8–647 39289.

Kiaules. Tel. 8–657 99270.

Kitas prekes
640 l talpos pieno šaldytuvą. Kaina – 4600 Lt, galima derėtis. Tel. 8–614 39214.

Naudotą melžimo liniją, pieno šaldytuvus: 2 tonų ir 650 litrų. Tel. 8–652 94912.

Pieno šaldytuvą CVS, 1250 litrų talpos, 2007 m., kaina 8200 Lt. Tel. 8–614 02630.

Perka

Technika

Grėblį-vartytuvą (žvaigždinį, pakabinamą). Tel. 8–684 14613.

Kitas prekes

Naudotą lengvojo automobilio priekabą, traktoriaus T-25 naudotą siaurąją galinę padangą, 2–3 tonų cisterną su važiuokle ar be jos. Tel. 8–612 75080.

Paslaugos

Balina fermas. Tel. 8–657 90942.

Siūlo darbą

Reikalingi darbininkai dirbti ir gyventi ūkyje. Tel. 8–671 33250.

Dirbti ūkyje reikalingi traktorininkas ir darbininkas. Tel. 8–601 51449.

30-ojo gimtadienio proga:

Vidmantą Krištopaitį — vairuotoją vadybininką;

Renatą Činskytę — buhalterę;

Eglę Dacienę — gamybos darbininkę;

Valdą Jankauską — brigadininką.

35-ojo gimtadienio proga:

Dainių Liuizą — vairuotoją-ekspeditorių;

Rūtą Grimaite — eksperto vadybininkę.

40-ojo gimtadienio proga:

Rolandą Daukšą — vairuotoją-laborantą;

Vaidotą Budreckį — aparatininką;

Petrą Bumblauską — apsaugos darbuotoją;

Sonatą Jonušienę — pardavėją-kasininkę

(UAB „Čia market“);

Alvydą Žilinską — vairuotoją-ekspeditorių;

Vilmą Vasiulienę — pardavėją-kasininkę

(UAB „Čia market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Laimą Mikloviene — parduotuvės vedėją

(UAB „Čia market“);

Aušrą Vasylienę — patalpų ir aplinkos

priziūrėtoją;

Dianą Valužienę — vyriausiąją pardavimų

vadybininkę;

Jolantą Bitinienę — vyr. dizainerę;

Loretą Lukšienę — prekybos tinklų vadovę

Lietuvos tinklams;

Jolantą Kreišmonienę — gamybos darbininkę;

Nijolę Gudavičienę — pieno surinkėją.

50-ojo gimtadienio proga:

Audronę Baranauskienę — sandėlininkę-

prekių atrinkėją;

Danguolę Balčiuvienę — knygrišę;

Arūną Baranauską — vairuotoją-ekspeditorių;

Antaną Butkų — vairuotoją-ekspeditorių;

Aidoną Razmienę — gamybos darbininkę;

Valdonę Jaruckienę — pardavėją-kasininkę

(UAB „Čia market“);

Laimutę Lapienę — pieno surinkėją;

Virginiją Grubertienę — pardavėją-kasininkę

(UAB „Čia market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Gražiną Sveikauskienę — pardavėją-

kasininkę (UAB „Čia market“);

Antaną Dromantą — maršrutų kontrolierių;

Ziną Bugenienę — buhalterę.

30 metų darbo sukakties

proga:

Arvydą Brasą — pamainos meistrą (UAB

„BMVK“).

15 metų darbo sukakties

proga:

Edmundą Kniukštą — statybos darbininką;

Vitą Majienę — gamybos darbininkę;

Zinaidą Žutautienę — mikrobiologę (UAB

„NTL“);

Violetą Lukauskienę — svėrėją-apskaitininkę;

Birutę Končienę — pieno surinkėją;

Jeleną Rauduvienę — vyr. sandėlininkę;

Zigmą Gudauską — suvirintoją-šaltkalvį;

Saulių Trumpicką — vairuotoją-laborantą.

10 metų darbo sukakties

proga:

Vaidą Vaitkutę — gamybos darbininkę;

Birutę Mėčienę — valytoją;

Janiną Radėnienę — gamybos darbininkę;

Jurgitą Sivickienę — užsakymų priėmėją;

Irmantą Bertavičių — šaltkalvį;

Almą Stonienę — pieno surinkėją;

Vilių Stonį — vairuotoją-laborantą;

Almą Strimaitienę — laborantę (UAB

„NTL“);

Evaldą Šakį — operatorių;

Zitą Stankienę — brigadininkę.

Lietuvos galiūnų varžytuvėse — legendinio Džiugo rungtys

Neseniai surengtoje Telšių miesto šventėje buvo jaučiama legendinio Žemaitijos sostinės įkūrėjo milžino Džiugo, kurio vardu pavadintas garsusis „Žemaitijos pieno“ kietasis sūris DŽIUGAS, dvasia.

I 2013 metų Lietuvos galiūnų čempionato antrojo etapo varžybas atvyko 12 galiūnų. Tarp jų buvo ir svečias iš Ukrainos Anton Dumbrovskij. Stipruoliai net trijose rungtyse iš septynių varžėsi, laikydami DŽIUGO svarmenis, keldami DŽIUGO akmenį, traukdami DŽIUGO automobilį.

Tarsi milžiniškus DŽIUGO sūrius galiūnai laikė net 30 kilogramų sveriančius svarmenis. Sportininkai juos laikė ištiestomis rankomis prieš save pečių aukštyje. Ilgiausiai — net 50 sekundžių — svarmenis pavyko išlaikyti ne tik Lietuvoje puikiai ži-

nomam galiūnui Vidui Blekaičiui. Nuo jo mažiau nei trimis sekundėmis atsiliko marrijampolietis Saulius Brusokas.

Išpūdį žiūrovams paliko ypač sudėtinga, daug jėgų ir išvermės reikalaujanti rungtis — net 14 tonų sveriančio DŽIUGO automobilio tempimas sėdint ant padangos. DŽIUGO sunkvežimį toliausiai patempė klaipėdietis Marius Lalas — net 10,53 metro.

Išskirtinė ir ypač sudėtinga rungtis — DŽIUGO akmens perkėlimas. Dvylika galiūnų bandė perkelti 160 kilogramų sveriantį akmenį per 130 centimetrų aukščio pertvarą. Užduočiai atlikti sportininkams buvo skirta 75 sekundės. Jeigu greta būtų buvęs milžinas Džiugas, jam tikriausiai užduotis būtų pasirodžiusi smulkmena, tačiau uoliai sportuojantiems stipruoliams vyrams rungtis, akivaizdu, buvo sunkiai

įkandama. Net keturi sportininkai neįveikė užduoties. Vėl šauniauusiai pasirodė nepalankiamasis galiūnas V.Blekaitis. Jis per pertvarą perkėlė DŽIUGO akmenį net septynis kartus, nuo jo tik vienu perkėlimu atsiliko kaišiadorietis Donaldas Andriulis, treči rungtyje liko penkis kartus perkėlę akmenis M.Lalas, S.Brusokas ir svečias iš Ukrainos A.Dubrovskij.

Susumavus rezultatus, po trijų DŽIUGO ir keturių kitų rungtių nugalėtoju paskelbtas V.Blekaitis. Galiūnas surinko 78 taškus. Antrąją vietą užėmė Marius Lalas, trečias liko Saulius Brusokas. Stipriausi Lietuvos vyrai — jau finale, kuris vyks rugpjūčio pabaigoje Pakruojyje. Į šį miestą juos tikriausiai lydės Žemaitijos sostinėje patirta legendinio įkūrėjo milžino DŽIUGO užsispyrimo ir atkaklumo, varžantis dėl geriausiojo vardo, dvasia.

Nelengva buvo tempti DŽIUGO automobilį, sėdint ant padangos.

Ilgiausiai DŽIUGO svarmenis pavyko išlaikyti galiūnui Vidui Blekaičiui.

Klaipėdoje vasaros ledų maratoną pradėjo Karkadienio šventė

Linksmoji „Kar kar“ šeimynėlė jau trečius metus kartu su gerbėjais šventė Karkadienį — ledų gimtadienį, kasmet organizuojamą pirmąjį vasaros šeštadienį.

Šiomet jis įvyko istorinėje Anikės aikštėje, kuri buvo sausakimša gausiai susirinkusių vaikų ir jų tėvelių. Karkadienis džiugino geru oru ir pramogomis: vaikams buvo tapoma ant veidų, kuriamos įspūdingos šukuosenos, jie galėjo rungtyniauti, pūsti milžiniškus muilo burbulus, mėgautis gausybe prizų, siurprizų ir, žinoma, smaguriauti gardžiaisais „Kar kar“ ledais. Šventėje pristatytos naujienos — vaikų ypač mėgstami „Bubble gum“ bei visiškai naujo — spragintų kukurūzų — skonio ledai. Daug teigiamų emocijų ne tik vaikams, bet ir jų tėveliams suteikė „Pik-Nik“ rekordo gerinimo čempionatas PA-SIPLĖSOM!. Pagerinti praėjusiais metais pasiektą rekordą ir susižerti pagrindinį —

1 tūkst. eurų prizą — panoro per 600 entuziastų.

Karkadienio svečiai mėgavosi įspūdingu koncertu, kuriame savo dainas dovanojo Irūna ir Marius Jampolskis, Bartas, „Roxi 5“ bei „X faktoriaus“ nugalėtoja Giedrė. O renginio metu vykusį konkursą nugalėtojai apdovanoti internetinės parduotuvės varlė. It įsteigtais vertingais prizais — planšetiniu kompiuteriu bei „Kodak“ filmavimo kamera.

Gimtadienio šurmulys aidėjo ir „Kar kar“ ledainėje, įsikūrusioje Tilžės gatvėje, Klaipėdoje, kur šventę vedė pats Karksiukas. Karkadienio kulminacija tapo įspūdinga putų jūra, kurioje maudėsi kone visi maži smaližiai. Gimtadienį šventė visas miestas — Klaipėdą puošė linksmieji personažai, įvairiaspalviai balionai, skambėjo dainos ir vaikų juokas. Susirinkusiesiems netrūko nei ledų, nei pramogų — visų norai buvo išpildyti. Kar kar — noriu dar!

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai.
Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210.
El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Baniene;
Aušra Blaževičienė; Irena Baltrušaitienė;
Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius;
Mindaugas Čejaskas.

Spausdino Šiaulius „Titnago“ spaustuvė.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3500 egz.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8-684 78390; 8-610 08187; rašyti el.p.: dackeviciene@gmail.com, lpuu.info@gmail.com

ISSN 1648-777X

Draugaukime:
Legendinis sūris DŽIUGAS

Leidinyas platinamas Lietuvos pieno ūkių asociacijos nariams, AB „Žemaitijos pienas“ darbuotojams ir pieno tiekėjams